Eiropas Parlaments
2014-2019

Sesijas dokuments

B8-0331/2017

15.5.2017

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju
(2017/2654(RSP))

Victor Boştinaru, Elena Valenciano, Knut Fleckenstein, Neena Gill
S&D grupas vārdā

B8-0331/2017

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju (2017/2654(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju,

– ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) un Komisijas 2017. gada 14. marta kopīgo paziņojumu „ES stratēģijas attiecībā uz Sīriju elementi” un Padomes 2017. gada 3. aprīļa secinājumus par Sīriju, kas kopā veido jaunu ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju,

– ņemot vērā 2017. gada 4. un 5. aprīļa ES vadīto konferenci par Sīrijas konfliktu un tā ietekmi uz reģionu, kā arī attiecīgās konferences līdzpriekšsēdētāju deklarācijas,

– ņemot vērā 2017. gada 6. aprīļa PV/AP deklarāciju ES vārdā par iespējamu ķīmisko ieroču pielietošanu uzbrukumā Idlibai (Sīrija),

– ņemot vērā 2012. gada 30. jūnija Ženēvas paziņojumu un ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 2254 (2015);

– ņemot vērā ANO Drošības padomes 2000. gada 31. oktobra rezolūciju Nr. 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību,

– ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2016. gada 19. decembra Rezolūciju Nr. 71/248, ar ko izveido starptautisku, objektīvu un neatkarīgu mehānismu, lai sniegtu palīdzību izmeklēšanā un vainīgo saukšanā pie atbildības par vissmagākajiem starptautisko tiesību pārkāpumiem, kas izdarīti Sīrijas Arābu Republikā kopš 2011. gada marta,

– ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,

A. tā kā ES ir vairākkārt paziņojusi, ka Sīrijas konflikta militārs risinājums nav iespējams un ka nepieļaujamās Sīrijas iedzīvotāju ciešanas var izbeigt tikai Sīrijas vadīts un iekļaujošs pārejas process;

B. tā kā Komisijas priekšsēdētājs Žans Klods Junkers savā 2016. gada septembra runā par Savienības stāvokli minēja vajadzību pēc ES stratēģijas attiecībā uz Sīriju; tā kā oktobrī Parlaments aicināja AP/PV nodrošināt, ka jaunās stratēģijas attiecībā uz Sīriju mērķis būs veicināt politisku Sīrijas konflikta atrisinājumu, tostarp nodrošināt uzraudzības un piemērošanas instrumentus, ar kuriem sekmēt Starptautiskajā Sīrijas atbalsta grupā panāktās apņemšanās ievērošanu;

C. tā kā ES stratēģijas attiecībā uz Sīriju mērķis ir ieskicēt, kā ES var spēlēt pamanāmāku un efektīvāku lomu noturīga politiskā risinājuma panākšanā Sīrijā, ievērojot satvaru, par ko panākta vienošanās ANO, kā arī atbalstīt pēckonflikta atjaunošanu, kas būs sācies īstens pārejas process; tā kā, lai arī ir skaidrs, ka valsts atjaunošana var sākties tikai tad, kad būs panākt politiska vienošanās, centieniem panākt izlīgumu ir jāsākas pēc iespējas

ātrāk un ES šie centieni jāatbalsta, lai panāktu ilgtermiņa stabilitāti; tā kā šajā sakarā ir būtiski svarīgi noskaidrot patiesību, veicināt atbildības uzņemšanos un pāreju uz tiesiskumu, kā arī izsludināt amnestiju;

D. tā kā netiek ievērots2016. gada 30. decembrī panāktais pamiers un ir notikuši vairāki tā pārkāpumi un incidenti, tostarp it kā režīma pastrādātais uzbrukumus Hān Šeihūnai, kurā tika izmantoti ķīmiskie ieroči, un bumbu sprādzieni, kas bija vērsti pret autobusiem, kuros tika vesti no Alepo pievārtē aplenktajām pilsētām evakuētie cilvēki; tā kā šajā brutālajā karā cietuši un turpina ciest ļoti daudzi civiliedzīvotāji, starp tiem arī bērni;

E. tā kā ANO taustāmus rezultātus nav devušās nedz ANO vadītās miera sarunas Ženēvā, nedz tās papildinošās sarunas Astanā; tā kā, protestējot pret gaisa uzlidojumu turpināšanu nemiernieku kontrolētajām zonām un Irānas iesaistīšanos, Sīrijas opozīcijas pārstāvji nepiedalījās Astanas sarunu pēdējā kārtā; tā kā Krievija, Turcija un Irāna parakstīja memorandu par deeskalācijas zonu izveidi Sīrijā, bet Sīrijas opozīcija to neatbalsta;

F. tā kā ES ir paudusi apņemšanos palīdzēt mazināt konflikta ietekmi uz civiliedzīvotāju stāvokli; tā kā Briseles konferencē par atbalstu Sīrijas un reģiona nākotnei tika panākta vienošanās par visaptverošu pieeju Sīrijas krīzes risināšanai un par papildu finansiālās palīdzības piešķiršanu, lai reaģētu uz humanitāro situāciju; tā kā stāvoklis valstī vēl arvien ir kritisks un palīdzība ir vajadzīga 13,5 miljoniem Sīrijas iedzīvotājiem, no kuriem 4,7 miljoni atrodas aplenktās vai grūti sasniedzamās teritorijās un 6,3 miljoni ir iekšzemē pārvietotas personas,

1. atzinīgi vērtē ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju un Briseles konferences iznākumu, kurā lielākais līdzekļu devējs krīzes skartajai valstij apņēmās piešķirt līdzekļus EUR 5,6 miljardu apmērā, no kuriem EUR 1,3 miljardi ir ES līdzekļi; mudina visas iesaistītās puses pilnībā izpildīt savas saistības un sniegt atbalstu arī turpmāk;

2. pauž ciešu pārliecību, ka ES iesaistei ir jābūt aktīvākai un tai ir jāpiesaista vēl citi līdzekļi tās nozīmīgajam finansiālajam pēckrīzes finansējumam, lai ES varētu ieņemt nozīmīgu vietu sarunu centienos, kas norisinās ANO paspārnē, kā arī nodrošināt politisku pāreju, izveidojot īpašu politiku, kuras mērķis ir satuvināt puses un pastiprināt centienus tajās jomās, kurās Savienībai var būt pievienotā vērtība;

3. atbalsta Sīrijas valsts vienotību, teritoriālo integritāti, suverenitāti un neatkarību un novēl Sīrijas iedzīvotājiem demokrātisku nākotni; atzinīgi vērtē PV/AP centienus vērsties pie reģiona svarīgākajiem dalībniekiem saistībā, lai panāktu politisku pāreju, pēckonflikta izlīgumu un valsts atjaunošanu; atkārtoti pauž savu nostāju, ka vienīgais ceļš uz mieru valstī ir Sīrijas vadīts politiskais process, kas novestu pie brīvām un godīgām vēlēšanām, kuru norisi atvieglotu un uzraudzītu ANO un kas atbilstu valsts jaunajai Konstitūcijai;

4. mudina visas puses ievērot pamieru, nekavējoties izbeigt uzbrukumus civiliedzīvotājiem un atturēties no rīcības, kurai var būt negatīva ietekme uz centieniem panākt mieru;

5. visstingrākajā veidā nosoda šausminošos un plašos cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, ko pastrādājuši Asada režīma spēki, kuriem palīdz

Krievija un Irānas atbalstītie grupējumi, kā arī cilvēktiesību pārkāpumus un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, ko izdara nevalstiski bruņoti grupējumi, jo īpaši *ISIS/Daesh* un citi džihādistu grupējumi; atkārtoti aicina ANO Drošības padomi nodot šos kara noziegumus Starptautiskajai Krimināltiesai un uzsver savu nostāju, ka jāsauc pie atbildības visi, kas pārkāpuši starptautiskās humanitārās tiesības un cilvēktiesības; aicina visas puses piemērot universālās jurisdikcijas principu, nepieļaujot nesodāmību, un atzinīgi vērtē pasākumus, ko šai sakarā veikušas vairākas ES dalībvalstis;

6. nosoda bez izņēmumiem visus uzbrukumus, kuros tiek lietoti ķīmiskie ieroči, tostarp pēdējo, kas notika Hān Šeihūnas pilsētā, un uzsver, ka ir vajadzīga padziļināta un neatkarīga notikušā izmeklēšana un vainīgie jāsauc pie atbildības; atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas lēmumu izveidot starptautisku, objektīvu un neatkarīgu mehānismu, lai sniegtu palīdzību izmeklēšanā un vainīgo saukšanā pie atbildības par vissmagākajiem starptautisko tiesību pārkāpumiem, kas izdarīti Sīrijā kopš 2011. gada marta; taču nosoda to, ka, Krievijai atkal izmantojot savas veto tiesības, ANO Drošības padomei neizdevās pieņemt rezolūciju, kurā nosodīta ķīmisko ieroču lietošana uzbrukumos Hān Šeihūnā; uzsver, ka Sīrijai ir pienākums ievērot Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijas (*OPCW*) faktu vākšanas misijas un *OPCW* un ANO kopīgā izmeklēšanas mehānisma izstrādātos ieteikumus un nekavējoties nodrošināt netraucētu pieeju visām vietām, kur notikuši šādi uzbrukumi, un atzīt, ka minētajai organizācijai ir tiesības veikt inspekciju;

7. mudina Krievijas Federāciju un Irānas Islāma Republiku izmantot savu ietekmi uz Sīrijas režīmu un panākt, ka tas pieņem un aktīvi cenšas meklēt saprātīgu kompromisu, lai izbeigtu pilsoņu karu un pavērtu iespējas īstenam un iekļaujošam pārejas procesam; aicina ES un tās dalībvalstis turpināt atbalstīt mēreno opozīciju, apzināt un izolēt radikalizētos cilvēkus un veicināt izlīgumu; mudina Augstās sarunu komitejas locekļus turpināt līdzdarboties ANO vadītajās sarunās Ženēvā;

8. norāda uz nesen pieņemto memorandu par deeskalācijas zonu izveidi Sīrijā un pauž atbalstu nodomam nostiprināt pamieru, pārtraukt režīma gaisa spēku lidojumus pār deeskalācijas zonām un radīt apstākļus humānās palīdzības un medicīniskās palīdzības sniegšanai, dot iespēju atgriezties mājās pārvietotajām personām un atjaunot sagrauto infrastruktūru tomēr uzsver opozīcijas paustās bažas, ka panāktā vienošanās var novest pie ietekmes zonu izveides un Sīrijas sadalīšanās; uzsver, ka ir svarīgi novērst jebkādas neskaidrības attiecībā uz grupām, uz kurām neattiecas pamiers, un aicina visas puses, tostarp Turciju, nodrošināt, ka memorands neveicina vēršanos pret mērenās opozīcijas grupām vai tiem, kas kopā ar starptautisko koalīciju cīnās pret *ISIS/Daesh*; uzsver, ka ir jānodrošina memoranda īstenošanas starptautiskā uzraudzība un atbalsta lielāku ANO iesaistīšanu, tostarp, lai tā uzraudzītu, kā tiek nodrošināta piekļuve humānās palīdzības sniedzējiem;

9. uzskata, ka ES stratēģija vajadzēja arī pārskatīt aspektus cīņai pret *ISIS/Daesh* un citām ANO uzskaitē esošām teroristu organizācijām, uzsverot politiskos un sociāli ekonomiskos pamatcēloņus, kas sekmējuši terorisma izplatību, orientējoties uz šo cēloņu novēršanu un apzinot konkrētu rīcību minēto cēloņu novēršanai; turklāt uzsver, ka jāmeklē veidi, kā saglabāt Sīrijas sabiedrības multietnisko, multireliģisko un multikonfesionālo dabu;

10. atgādina, ka būtiski svarīga ir agrīna uzticības veicināšanas pasākumu (UVP) izveide, tostarp netraucēta' humānās palīdzības sniedzēju piekļuve visai Sīrijas teritorijai, pamata sabiedrisko pakalpojumu sniegšana (elektroapgāde, ūdensapgāde, veselības aprūpe, kā arī visu aplenkumu pārtraukšana un apcietināto un ķīlnieku atbrīvošana; atzinīgi vērtē Sīrijas valdības un nemiernieku grupējumu panākto vienošanos evakuēt iedzīvotājus no četrām aplenktajām pilsētām; mudina visas puses atbalstīt un atvieglot visaptverošas vienošanās par UVP pieņemšanu;

11. pauž gandarījumu, ka par daļu no noturīga konflikta risinājuma tika atzīta pilsoniskās sabiedrības, tostarp sieviešu organizāciju, loma; atgādina, ka saskaņā ar Visaptverošo ES pieeju ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību īstenošanai ES ir jāveicina un jāatvieglo pienācīga pilsoniskās sabiedrības un sieviešu iesaistīšana miera procesā un apspriešanās ar pilsonisko sabiedrību un sievietēm; uzstāj, ka jaunajā Sīrijas Konstitūcijā ir jāatspoguļo sieviešu cilvēktiesības;

12. ar nožēlu konstatē, ka postošā pilsoņu kara dēļ valsts savā sociāli ekonomiskajā attīstībā ir atgriezusies vairāku desmitu gadu tālā pagātnē, miljoniem cilvēku nav darba un viņi dzīvo nabadzībā, ir sagrauta veselības aprūpes un izglītības sistēma, daudzi sīrieši pametuši mājas un notikusi "smadzeņu aizplūšana"; tādēļ norāda, ka ir svarīgi palielināt tādu palīdzību, kuras mērķis ir palielināt Sīrijas iedzīvotāju izturētspēju un atjaunot ekonomiku; turklāt uzskata, ka, tiklīdz konflikts būs beidzies, jārada stimuli kvalificētajiem Sīrijas bēgļiem atgriezties un iesaistīties valsts atjaunošanā;

13. pilnībā atbalsta mērķi Sīrijā un tās apkaimes reģionā īstenot iniciatīvu "Neviena bērnu paaudze nedrīkst būt zudusī paaudze" un aicina darīt vairāk, lai sasniegtu mērķi nodrošināt visiem bēgļu bērniem un neaizsargātajiem bērniem — kā zēniem, tā meitenēm — vienlīdzīgas iespējas iegūt kvalitatīvu izglītību; uzsver nepieciešamību atzīt bēgļu nometnēs iegūto izglītību, kas bieži ir informāla izglītība, un atbalstīt traumēto bērnu psiholoģisko rehabilitāciju;

14. uzskata, ka ES ir jāsāk izstrādāt konkrētu plānu tās dalībai Sīrijas atjaunošanā kopā ar galvenajām starptautiskajām organizācijām, finanšu institūcijām, kā arī reģionālajiem un vietējiem rīcībspēkiem; šajā sakarā atbalsta politisko dialogu, ko saistībā ar ES reģionālo iniciatīvu Sīrijas nākotnei PV/AP risina ar galvenajiem reģiona rīcībspēkiem; tomēr uzsver, ka ir svarīgi, lai pēckonflikta atjaunošanas procesu vadītu sīrieši paši;

15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES dalībvalstu parlamentiem un valdībām, ANO, Starptautiskās Sīrijas atbalsta grupas locekļiem un visām konfliktā iesaistītajām pusēm.